

G A Z E T A

Wielkiego



Xięstwa

P O Z N A Ń S K I E G O .

Nakładem Drukarni Nadwornej *W. Dekera i Spółki*. — Redaktor: *A. Wannowski*.

*N*o 123. — We Wtorek dnia 29. Maja 1838.

Wiadomości krajowe.

Z Berlina, dnia 27. Maja.

J. K. M. Xiążę Oranii przybył tu z Hagi. Przybyły tu Hrabiny Maria Teck i Sofia Teck.

Przybył tu: Cesarsko-Rossyjski General Major Mołostoff, z Szląska.

Wiadomości zagraniczne.

R o s s y a .

Z Petersburga, d. (5.) 17. Maja.

Piszą z Dorpat, pod d. 29. Kwietnia: „Miało nasze uszczęśliwione dziś zostało przybyciem N. Cesarzowej Jęjmości w towarzystwie J. C. W. W. Xiężniczki Alexandry Mikołajowny. Wszyscy mieszkańcy miasta wyszli na spotkanie N. Pani i otoczyli dom, w którym wysiadła. Professorowie i wszyscy studenci w mundurach, długo stali przed oknami, w nadziei ujżenia raz jeszcze oblicza Najjaśniejszej Matłonki uwielbionego Monarchy.

F r a n c y a .

Z Paryża, dnia 18. Maja.

Wszystkie gazety donoszą dziś rano, że Król odwiedził z Xiężną Adelaidą Xięcia Tallejrandu na kilka godzin przed jego śmiercią, ale zdają się o tém nie wiedzieć, że N. Pan już w zeszły poniedziałek tego słabego mocno

Xięcia odwiedzinami swemi zaszczycił. Powiadają, że już w owym dniu Xiążę, przezuwając bliski zgon, wszystkie swoje sprawy uporządkował. Miał on mnóstwo papierów, obejmujących ważne tajemnice państwa, złożyć w ręce Króla. Wiadomo, że Xiążę już od kilku miesięcy pismo do Papieża przygotował, w którym wynurza żal swój, że na owej federacyjnej uroczystości na polu Marsowém odprawił tak nazwaną mszą konstytucyjną. Gdy kilka osób już onegdaj wieczorem na Xięcia nalegało, aby pismo to podpisał, miał odpowiedzieć: „Cierpliwości, cierpliwości, nigdy się w mojem życiu za nadto nie pokwapil, a jednak zawsze niemal w sam czas przybyłem.“ Ale wczoraj rano miał powiedzieć: „Teraz czas, podajcie mi pióro“; i potem podpisał wyraźnie ten tak ważny dokument. Twierdzą zresztą, że list ów w tak przyzwoitym tonie jest ułożony, że go na żaden sposób za znak słabości, jakby to może z pozoru sądzący ludzie uczynić chcieli, poczytać nie można. Pomiedzy osobami, będącemi w pokoju Xięcia, w chwili skonania tegoż, wymieniają Xiężnę Dino, Barona Barante, Hrabie Sebastyaniego i mnóstwo znakomych osób. Dziś zaczęto balsamować ciało, które za kilka dni do Valencay przewiozą, i tam, stósownie do woli nieboszczyka pochowają.

Z dnia 19. Maja:

Wszyscy monarchowie europejscy obsypali Xięcia Tallejranda znakomitemi orderami. Namienić jednak wypada, że mimo czynnego udziału, jaki miał w ustaleniu rządu konstytucyjnego w Belgii, żadnego od Króla kraju tego orderu nie dostał. Przez śmierć jego osierociało jedno miejsce w akademii napisów i akademii moralnych i politycznych wiadomości.

Wychodzący w Nantes dziennik *Ami de la Charte* donosi, że należący do Hrabiego Bourmonta zamek, w bliskości Freigné, urządzają na przyjęcie właściciela, który do ojczyzny wrócić zamysła.

Jeden dziennik legitymistyczny donosi z Nawarry co następuje: „Ukończono przygotowania do badania Generałów Zariategujego i Elio. Prezesem Sądu wojennego jest General Martinez. Zariategujego bronić będzie Pułkownik Madraso, a Elio Brygadyer Vargas. Dnia 9. Maja opanowali karoliści Nancles, gdzie 32,000 kartaczy i 51 beczek sacharów znaleźli. Załogę w niewolę zabrano. Odparto wycieczkę załogi z Lumbieri.“

Pismo z Bajonny z d. 16. Maja zawiera następujące doniesienie naocznego świadka o wypadkach w Estelli: Dnia 10. zebrali się żołnierze piątego nawarskiego batalionu, którzy już przed kilku dniami, nie otrzymawszy żołdu swego, znaki niekarność okazywali. Ofiarowano im przeto po 4 reale, ale te z pogardą odrzucili, twierdząc, że im się po 15 należy, że nie po pieniądzu ale po pokój przyszli, i że ich również Król jak Junta oszukali. Cztery kompanie powróciły nareszcie do powinności, ale reszta udała się do domu, gdzie Junta posiedzenia swoje odbywa, Zastali tam tylko jednego notaryusza, nie należącego do Junty; zamordowali go jednak, a wyniosłszy na plac wszystkie będące tamże papiery, spalili je. Członkowie Junty zemknęli do Albazursu w Borundzie. W Estelli panowało wielkie wzburzenie i wieczorem d. 10. widziano przed mieszkaniem Don Carlosa znaczną liczbę mułłów, które rzeczy jego do Borundy przewieźć miały. Stojący w Aozie batalion karolistowski, który już od początku miesiąca tego zniechęcenie okazywał, zupełnie się rozszedł i żołnierze udali się do Pampelony, Tafalli i Puente de la Reina. Leon el Conde, stojący w bliskości Estelli, utworzył całą kompanię z tych zbiegów. Dnia 13. rozeszła się wieść po Tolozie, że się jeszcze i inne nawarskie bataliony zbuntowały, a osoby przybywające z Duxangi, powiadają, że i biskupskie bataliony to samo uczyniły. Margrabia Valdespina, który pierwszy prowincją tę do

powstania wezwał, został od żołnierzy zelżony. Lud sprzyja widocznie temu poruszeniu i gdyby Munagorri lub ktokolwiek inny chciał się na nowo pokusić, łatwo by pomyślny otrzymał skutek, a przynajmniejby Don Carlosa w nader przykre sprawił położenie.

A n g l i a.

Z Londynu, dnia 18. Maja.

Citya nie była wczoraj tak świetnie oświetlona jak zachodnia część stolicy; przypisują to nieukontentowaniu większej części mieszkańców tej dzielnicy z powodu przyspieszenia koronacy i ukrócenia czasu uroczystości. Onegdaj były dwie deputacje klasy rzemieślniczej i handlującej u pierwszego Ministra, aby go skłonić do zmienienia wydanego rozporządzenia, ale im odpowiedziano, żeby się z prośbą swoją do parlamentu udały. To jeszcze bardziej niechęć zwiększyło i nawet wielu z szlachty, podzielających zdanie Margrabiego Londonderrego o koronacy ma być tak zniechęconych ograniczeniem uroczystości koronacyjnych, że jeszcze przed tym obrzędem stolicę opuścić postanowili.

Dnia 16. Marca zdobyło nareszcie cesarsko-brazylijskie wojsko miasto Bahię. Przed zdobyciem miasta tego ucierano się przez 3 dni z powstańcami, których wszyscy niemal dowódcy w niewolę się dostali. Miasto w czasie szturmowania znacznie ucierpiało; część jego w gruzy obrócono. Gdy okręt wojenny angielski „Dublin“ odpływał stamtąd d. 25. Marca, była spokojność przywrócona i sprawy zwyczajnym odbywały się trybem.

P o r t u g a l i a.

Z Lizbony, dnia 1. Maja.

Donoszą z Algarbii, że rząd rozkazał zapalić wszystkie lasy, w których Remeszydo przebywa, i że to wczoraj skutecznie miano. Wątpię, czy się to barbarzyńskie przedsięwzięcie uda obecnie, ile że ziemia ma dostatek wilgoci, a krzewy i zioła okryte są liściem i pełne soków, a tak ogień łatwo wstrzymać można. To tylko w Lipcu i Sierpniu skutecznie można, gdzie upały słoneczne wszystko wysuszają, ale i wtedyby to Remeszydzie nie wiele szkodziło, bo ten się raczej po domach mieszkańców i jaskiniach, nie zaś w zaroślach ukrywa,

E g i p t.

Journal de Smyrne donosi z pewnego źródła, że rozruchów w Syrii bynajmniej jeszcze nie przytłumiono, i że owszem coraz bardziej Mehmeda Alego niepokoić zaczynają. „Wicekról, powiada ten dziennik kazał, wprowadzić rozsiał pogłoskę, że sam przybędzie na czele 8 — 10,000 gwardyi swojej, ale nikt temu nie wierzy, bo każdy wie bardzo dobrze,

że Wicekrólowi na ludziach zbywa, i że z tego powodu w Kahirze ledwo 2 — 3000 dzieci zebrać zdołał. Teraz równie mu trudno było pospieszyć w pomoc Ibrahimowi Baszy w 12000 żołnierzy, jak w czasie powstania w górach Naplus. Gdyby się zaś i ta przez Ibrahima Baszę rozsiara pogłoska potwierdzić miała, nie wieleby to znaczyło, bo Syryjczycy bowiem wszystko poświęcić gotowi i śmierć nawet samę nad panowanie Egipcyan przenoszą. Jeszcze bardziej zaś obawiają się intryg użytych przez Baszę w celu pozyskania sobie naczelników powstania. Wysłañców jego już wprawdzie w kilku miejscach z nieczem odprawiono, lecz ci mimo to zamysłów swoich zaniechać nie chcą. W Bairucie wyglądano wiadomości o utarczce, jaką Druzowie stoczyli z wojskiem egipskim pod dowództwem Solimana Baszy. Wiść niosła, że powstańcy powtórnie zwycięstwo odnieśli; ale że źródło wieści tej nie było pewne, czekać więc dalszego wyjaśnienia należy.

Rozmaite wiadomości.

Z Poznania. — Podług nadeszłych tu z różnych powiatów tutejszego departamentu urzędowych doniesień, oziminy w ogólności mimo zimna dotychczasowego pomyślne, choć spóźnione rokują żniwa; rzepek tylko mocno ucierpiał i w wielu miejscach już go przyorano. W Kwietniu stał termometr najwyżej $+14^{\circ}$, a najniżej -2° ; w pierwszej połowie Maja zaś najwyżej $+22^{\circ}$ (dn. 6. Maja) a najniżej -1° w nocy z dn. 10. na 11. gdzie lód na $\frac{1}{2}$ cala grubo wodę okrył i wino i inne delikatne owoce zwarzył. — Śmiertelność między ludźmi była bardzo mała i mało chorób panowało. W Poznaniu ciągle więcej się dzieci rodzi niż umiera. W powiecie babimostkim wybuchła w dwóch miejscach naturalna ospa. — W Kwietniu było 16 pożarów i 54 budynki eplonęły. — Miejsca przez wlew rzek zatopione, znowu osuszone, wyjąwszy okolice nadobrzeńską, bo ta rzeka jeszcze do koryta swego nie powróciła. — Zboże poszło nieco w górę, ale na tém rolnik nie korzysta. Handel trzodą chlewną bardzo ożywiony, mianowicie w Obornikach i Szremie, gdzie co tydzień po kilka tysięcy sztuk wjeprzy kupują i do innych prowincyi pędzą. Także i drzewa, a szczególniej budulcu, wiele Wartą sprowadzają. — Zabiegi separatyistów zaczynają wprawdzie znacznie z mody wychodzić, lecz niedawno temu jeszcze podobne wydarzyły się chrzty, z którego powodu śledztwo rozpoczęto. — Z pomiędzy małej liczby popelnionych

w tym miesiącu zbrodni wymieniają trzy dzieci i dwa samobójstwa. Przez różne przypadki 7 osób życie utraciło. Obywatela jednego w Sulmierzycach przez nieostrożność zastrzelono. — Za ukazaniem się gąsienic porobach sosnowych chwyciono się najdzielniejszych środków do ich wytepienia i w samym powiecie obornickim zniszczono 621 kwart poczwerek.

Ogłoszenie literackie. „O dalszem wychodzeniu Encyklopedyi Powszechnej.“ — Gdy od pewnego czasu, dla braku współpracowników, i zatrudnień urzędowych głównego Redaktora Encyklopedyi Powszechnej w Warszawie, zaszła zwłoka w kolejnym wydaniu spozytów; wydawcy chcąc zapobiedz nadal tej niedogodności, i nadać nowe życie i ruch temu dziełu, postanowili, bez względu na wynikające ztąd koszta, tak druk jako też i redakcyą tego pisma przenieść zupełnie z Warszawy do Wilna. Zjednoczenie tu w Wilnie pracy i starań nowego redaktora znanego z dzieł swoich w świecie uczonym, z pomocą i usiłowaniem znanych z dzieł i nauk mężów, którzy uznając pożytek tego dzieła, przychylić się i zobowiązać do tego raczyli, jest najlepszą rękojmią wyboru i dokładności mających się umieszczać w tém piśmie materij. Wydawcy zaś Encyklopedyi Powszechnej, zawdzięczając publiczności łaskawe przyjęcie ich dzieła, czego najlepszym dowodem jest ciągłe pomnażanie się liczby prenumeratorów, przyrzekają ze swojej strony nie szczędzić i nadal ani trudów ani kosztów w przykładaniu się do postępu tego ważnego przedsięwzięcia. Przytém wydawcy mają niewątpliwą nadzieję, że i inni w kraju, w miastach i na prowincyi uczeni, w skutek osobnego do nich wezwania, przyczynając się do ogólnego dobra, pomocy swęj nie odmówią, i nadsyłaniem artykułów, zwłaszcza w przedmiotach krajowo-miejscowych, do uzupełnienia dzieła pomogą. Spozyty z 3 do 4 arkuszy druku złożone wychodzić będą, chociaż nie peryodycznie, w dniu oznaczonym, gdyż dzieło to nie jest piśmie peryodycznem, zawsze jednak po dwa na miesiąc; 12 spozytów składać będzie tom jeden dzieła. Pierwszy spozyt wyjdzie nie pierwój jak w początku miesiąca Czerwca, 1838 r. a to z powodu różnych poprzedniczych urządzeń i zatrudnień jakich zmiana redakcyi, i przeniesienie jej na inne miejsce wymaga. Ponieważ zaś litera A, jest już bliską ukończenia w Warszawie, wychodzące przeto w Wilnie spozyty zaczną się od litery B, za regularne ich wychodzenie nadal, wydawcy śmiało zaręczyć mogą; a tymczasem mają sobie za najmilszy obowiązek, oświadczyć należytą wdzięczność gorliwym kol-

lektorom prenumeraty, która się za ich staraniem ustawicznie pomnaża; a których imiona wraz z listą prenumeratorów przy końcu każdego tomu umieszczone będą. Wydawcy mają jeszcze za powinność oświadczyć, iż cena prenumeraty na Encyklopedyę Powzeczną, dla użytku publiczności tak znacznie przez wydawców zniżona, nie dalej trwać będzie jak do roku 1838. Poczém stosunkowo podwyższoną zostanie. Uprzedzają także wydawcy, że sposzyty osobno przedawać się nie mogą. Dzieło to wychodzić będzie w sposzytach, następnie jedne po drugich, każdy sposzyt złożony będzie ze trzech lub czterech arkuszy. Dwanaście sposzytów tworzyć będą tom jeden do 800 stronic zawierający. W Wilnie: Rocznie czyli na dwa tomy (bez rycin) rub. sr. 5, k. 40, *dito* z 24 rycinami przez najbiegłych artystów wykonanemi rub. srebr. 7, k. 50. — Z pocztą: Rocznie czyli na dwa tomy (bez rycin) rub. sr. 7, k. 80, *dito* z 24 rycinami rub. sr. 10.

W Lipcu zesł. roku miała miejsce w Massachusetts, w Ameryce, tak nazwana uczta kobiet, do której należało 900 gości ze płci pięknej. Między innymi zauważano następnę toasty: „za zdrowie Kawalerów Marcowych! oby co najdłużej samotni spiali na łożu z pokrzywy, siadywali na stołkach drewnianych i samotnie pożywali supę, którą sami gotowali! — Niech żyje związek małżeński! prawdziwa essencya życia! Miłość w domu, pożyteczność za domem, wierność po wszystkie czasy i we wszystkich stanach! — Niech starzec bezżenny będzie podobny cierniowi, którego żaden kwiat nie czyni przyjemnym, ani żaden owoc pożytecznym; niech będzie uważany jako chwast szkodliwy przez wszystkie istoty żyjące!”

W Londynie ostatniemi dniami zdarzyły się prawie jednego dnia dwa wielkie pożary. Pierwszy zniszczył należącą do PP. Cockerell fabrykę ogniów sztucznych. Zgromadzone w niej wielkie zapasy siarki, saletry, prochu i gotowych już rac, czyniły ten pożar równie trudnym do ugaszenia jak niebezpiecznym dla otaczających domów. Co chwila dawały się słyszeć wystrzały palnych materij, od których domy całego kwartału były wstrząsane. Po ugaszeniu pożaru znaleziono ciała 3 umarłych osób z rodziny Cockerell. W drugim pożarze spłonęła do szczętu wspaniała rękodzielnia P. James Bright. Budowa ta o pięciu piętrach, miała długości 171 stop. Szkody szacują na 30,000 funtów sterl.

OBWIESZCZENIE.

W następujących interessach, jako to:

- 1) separacyi w Kamionnie,
- 2) regulacyi stosunków dominialnych a wło-

- 3) regulacyi stosunków dominialnych a włościańskich, seperacyi i ablucyi pańszczyzny w Przytocznie,
- 4) regulacyi stosunków dominialnych a włościańskich, seperacyi i ablucyi pańszczyzny w Hersztowie,
- 5) regulacyi stosunków dominialnych a włościańskich, seperacyi i ablucyi pańszczyzny w Roskach,

Powiatu Międzychodzkiego;
Powiatu Czarnkowskiego;
wzywają się nieznajomych interessentów niniejszém, ażeby na wyznaczonym na dzień 6. Czerwca 1838. zrana od godziny 9tej aż do 12tej tu w lokalu urzędowym podpisanej Kommissyi terminie, celem dopilnowania praw swoich stanęli; w przeciwnym bowiem razie, nawet w przypadku pokrzywdzenia siebie przestać będą musieli na oznaczonych wzwyż interessach, nie mogąc z żadnemi późniejszymi excecpcjami być słuchani.

Międzychód, dnia 2. Maja 1838.
Król. Kommissya specyjalna do regulowania stosunków dominialnych a włościańskich.

Wieś Rudy w powiecie Wrzesńskim od Sw. Jana r. b. jest do wydzierzawienia na lat sześć lub dziewięć; o kondycjach można się dowiedzieć u podpisanego w Brudzewie.

J. K o k c z y ń s k i.

Kurs papierów i pieniądze giełdy Berlińskiej.

Dnia 26. Maja 1838.	Sto-pa prC.	Na pr. kurant	
		papie-rami	gote-wizna
Oblig. długu państwa	4	102½	102½
Pr. ang. obligacye 1830.	4	103½	102½
Oblig. premij handlu morsk.	—	65	64½
Oblig. Kurmarchii z bież. kup.	4	103½	—
Oblig. tymcz. Nowej Marchii dt.	4	102½	—
Berlińskie obligacye miejskie	4	103	—
Królewieckie dito	4	—	—
Elbląskie dito	4½	—	—
Gdańskie dito w T.	—	43	—
Zachodnio-Pr. listy zastawne	4	101½	—
Listy zast. W. X. Poznańskiego	4	104½	—
Wschodnio-Pr. listy zastawne	4	101½	—
Pomorskie dito	4	101	—
dito dito	3½	—	99½
Kur-i Nowomarch. dito	4	100	—
dito dito	3½	—	99½
Szląskie dito	4	—	103½
Obl. zalegl. kap. i prC. Kur-i No-wej - Marchii	—	90	—
Złoto al marco	—	215½	214½
Nowe dukaty	—	18½	—
Frydrychsory	—	13½	13½
Inne monety złote po 5 talarów	—	13½	12½
Disconto	—	3	4